

Til beslutningsforslag nr. B 96. Betænkning afgivet af Europaudvalget den 2. maj 1996

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af nærhedsprincippet

[af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL)]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til udenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes, Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis, Enhedslistens og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) finder, at Enhedslistens forslag ligger helt i forlængelse af den aftale, som mindretallet indgik med de øvrige parter bag det nationale kompromis og Edinburgh-Afgørelsen.

For mindretallet er det vigtigt at gøre EU til et folkeligt projekt, og hvis det skal lykkes, er det absolut nødvendigt, at subsidiaritetsprincippet fortolkes som et nærhedsprincip, og at Kommissionen i tråd hermed afholder sig fra detaljeret lovgivning.

Mindretallet vil dog gøre opmærksom på, at der kan ligge den fare i forslaget, at miljøinitiativer afvises netop med henvisning til nærhedsprincippet. En sådan rigid fortolkning af nærhedsprincippet er mindretallet imod. Men i grundtrækkene er mindretallet og Enheds-

listen enige. Derfor støtter mindretallet forslaget.

Et andet mindretal inden for mindretallet (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) kan helhjertet støtte beslutningsforslaget, som opfordrer regeringen til at kræve nærhedsprincippet gennemført som lovet den danske befolkning.

Mindretallet stiller sig i øvrigt uforstående over for den træghed, som flertallet i Folketinget har over for at gennemføre blot de løfter, som det samme flertal har givet i forbindelse med de to folkeafstemninger om Maastricht-Traktaten.

Ved talrige lejligheder og i helt utvetydige vendinger blev den danske befolkning lovet, at EU fremover kun skulle tage initiativer, såfremt man ikke nationalt kunne løse det aktuelle problem. Det blev formuleret så skråsikkert, at der i det såkaldte nationale kompromis står, at »EF skal ikke bevæge sig ind på områder, der bedre eller lige så godt varetages af de enkelte lande«.

Derfor er det helt uforståeligt, at EU fortsat tager initiativer på områder, som de nationale parlamenter sagtens selv kan håndtere. Og derfor er det endvidere helt nødvendigt, at Folketinget kræver, at regeringen helt anderledes håndfast vil kæmpe for, at nærhedsprincippet gennemføres, således at hovedreglen er, at de nationale parlamenter lovgiver, og undtagelsen er, at EU overtager beføjelserne.